

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Επιμέλεια: Αναστάσης Καρδαμάκης, Δικηγόρος, Υποψήφιος Δ.Ν., Μ.Δ.Ε. Πολιτικής Δικονομίας (Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α.)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 1

(Πρωτοβάθμια δίκη)

Η **Μ**, κάτοικος Χίου, ασκεί αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου, στρεφόμενη κατά (**α**) της Ι.Κ.Ε με την επωνυμία «**Α Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.**», με έδρα τη Μυτιλήνη και (**β**) του **Β**, κατοίκου Πάτρας.

Στην αγωγή εκθέτει ότι (**α**) οι εναγόμενοι την εξαπάτησαν προκειμένου να τους πωλήσει και μεταβιβάσει, κατά ποσοστό 50 % στον καθένα εξ αδιαιρέτου ένα κτήμα κυριότητάς της στα Μεστά Χίου, με σύμβαση πώλησης που καταρτίστηκε στη Θεσσαλονίκη, (**β**) όταν παραπονέθηκε στον **Β** για την εξαπάτησή της, εκείνος ανήρτησε “story” στο προσωπικό λογαριασμό του στο Μ.Κ.Δ. “Instagram”, αποκαλώντας τη “drama queen” και «επικίνδυνη ψυχασθενή» και (**γ**) μετά την αγορά του κτήματος, οι εναγόμενοι έριξαν απρόσεκτα σε αυτό κακής ποιότητας λιπάσματα, καταστρέφοντας τα μαστιχόδεντρα του συζύγου της, **Σ**, που διατηρεί όμορο ακίνητο προς εκείνο που πωλήθηκε, το οποίο, βάσει προφορικής εντολής, φροντίζει η **Μ**. Με αυτή την ιστορική βάση, ζήτησε, μεταξύ άλλων, (**α**) να αναγνωριστεί ότι οι εναγόμενοι την εξαπάτησαν, πείθοντας την με ψευδείς παραστάσεις περί κοινών επενδύσεων να τους πωλήσει το κτήμα, (**β**) να ακυρωθεί η δικαιοπραξία λόγω απάτης και να της ανά μεταβιβαστεί το ακίνητο, (**γ**) να της καταβάλλουν εις ολόκληρον οι εναγόμενοι ως αποζημίωση το ποσό των 350.000 ευρώ (διαφυγόντα κέρδη από επένδυση που θα έκανε στο κτήμα αν δεν είχε πωληθεί), (**δ**) να της καταβάλλει ο **Β** εύλογη χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από τις συκοφαντίες σε βάρος της στο διαδίκτυο και (**ε**) να παύσουν οι εναγόμενοι τη καταστροφή των μαστιχόδεντρων του συζύγου της.

1^ο ερώτημα: Υποβάλλονται με παραδεκτό τρόπο τα υπό (**α**), (**δ**) και (**ε**) αιτήματα της αγωγής της **Μ**;

Με τις εμπρόθεσμα κατατεθείσες προτάσεις της, η **Α** αμφισβητεί τη τοπική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου ως προς τα υπό (**β**) και (**γ**) αιτήματα, ενώ ο **Β** ισχυρίζεται με τη προσθήκη – αντίκρουσής του ότι το υπό (**δ**) αίτημα πρέπει να εκδικαστεί από τα δικαστήρια της Αχαΐας ενώ το υπό (**ε**) αίτημα από το Μονομελές Πρωτοδικείο Χίου.

2° ερώτημα: Είναι παραδεκτές και βάσιμες οι αντιρρήσεις των Α και Β;

Με τις εμπρόθεσμα κατατεθείσες προτάσεις της, η **Μ** δήλωσε ότι, μετά την άσκηση της αγωγής, εκχώρησε την απαίτησή της κατά του **Β** για εύλογη χρηματική ικανοποίηση στο δανειστή της, **Δ**. Ακόμα διευκρίνισε ότι τρέπει ένα μέρος του υπό (**Υ**) χρηματικού αιτήματός της σε έντοκο αναγνωριστικό και ότι ζητεί το υπόλοιπο κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού.

3° ερώτημα: Είναι παραδεκτές οι διευκρινίσεις της **Μ**;

4° ερώτημα: Τι μπορεί να πράξει ο **Δ**, προκειμένου να ακουστεί στην εκκρεμή δίκη μεταξύ των παραπάνω διαδίκων;

Με τη προσθήκη – αντίκρουση της, η **Α** ισχυρίζεται για πρώτη φορά ότι το αίτημα για ακύρωση της δικαιοπραξίας πρέπει να απορριφθεί, καθώς κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής είχαν ήδη παρέλθει δύο έτη από τη κατάρτιση της δικαιοπραξίας και το σχετικό δικαίωμα της **Μ** αποσβέστηκε (άρθρο 157 ΑΚ). Ακόμα, ισχυρίστηκε ότι τα λιπάσματα ρίχτηκαν στο κτήμα από αγρότες της περιοχής και όχι από την ίδια. Τέλος, με τη δεύτερη προσθήκη – αντίκρουσή της (άρθρο 237 παρ. 5 ΚΠολΔ), η **Α** ισχυρίζεται ότι μεταξύ εκείνης και της **Μ** έχει συναφθεί, μετά τη κατάθεση των προτάσεων, προφορική σύμβαση άφεσης χρέους ύψους 50.000 ευρώ, το περιεχόμενο τις οποίας αποδεικνύει με ένορκη βεβαίωση του διαχειριστή της, **Ε**.

5° ερώτημα: Είναι παραδεκτοί οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά μέσα της **Α**; Ποιος διάδικος φέρει το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών;

Η Πρωτοδίκης - Εισηγήτρια του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου, στην οποία χρεώθηκε η δικογραφία, έχει τους εξής προβληματισμούς: (**α**) η αγωγή δεν επιδόθηκε νομότυπα στην έδρα της **Α**• εντούτοις, εκείνη κατάθεσε κανονικά προτάσεις, δίχως να εγείρει θέμα ακυρότητας της επίδοσης, (**β**) η **Μ** δεν προσκόμισε τέλος δικαστικού ενσήμου για το αποζημιωτικό αίτημα των 350.000 ευρώ, (**γ**) ως προς το αίτημα περί ακύρωσης της δικαιοπραξίας, η **Α** ομολόγησε εν μέρει την ιστορική του βάση, ενώ ο **Β** το αρνήθηκε στην ολότητά του και (**δ**) στη κλήση για τη λήψη της ένορκης βεβαίωσης που έλαβε η **Α** απουσίαζε η αναφορά στον Α.Φ.Μ. του μάρτυρά της, **Ε**.

6° ερώτημα: Προς ποια κατεύθυνση πρέπει να επιλυθούν οι προβληματισμοί της Εισηγήτριας (ασχέτως της απάντησης που δώσατε στο 5° ερώτημα);

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2

(Έφεση– αναγκαστική εκτέλεση)

Ο εκμισθωτής **Ε** ασκεί αγωγή κατά των συμμισθωτών **Α, Β** και **Γ** στην οποία ιστορεί ότι μεταξύ τους έχει συναφθεί σύμβαση μίσθωσης μιας κατοικίας στη νήσο Αμοργό για 5 χρόνια, έναντι μηνιαίου συμφωνημένου μισθώματος ύψους 650 ευρώ, ότι οι συμμισθωτές έχουν εγκαταλείψει το μίσθιο αφήνοντας απλήρωτα μισθώματα και επίσης, ότι προκάλεσαν φθορές στο ακίνητο, επιφέροντάς του περιουσιακή ζημία. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Νάξου, δικάζοντας ερήμην του **Γ**, αφού έκρινε την αγωγή παραδεκτή και νόμιμη, δέχθηκε αυτή κατ' ουσίαν ως προς το αίτημα καταβολής καθυστερημένων μισθωμάτων, κηρύσσοντας την απόφαση προσωρινά εκτελεστή κατά παραδοχή οικείου αιτήματος του **Ε** και διατάσσοντας τους **Α, Β** και **Γ** να καταβάλλουν τα μισθώματα κατά την αναλογία που αντιστοιχεί στον καθένα, ενώ ως προς το αίτημα καταβολής αποζημίωσης λόγω φθορών, απέρριψε την αγωγή κατά του **Α** ως ουσία αβάσιμη, δέχθηκε την αγωγή σε βάρος του **Γ** και ως προς τον **Β**, διέταξε πραγματογνωμοσύνη, προκειμένου να διαπιστωθεί το ύψος της ζημίας.

Ο **Α** άσκησε έφεση κατά της απόφασης, κατά το μέρος που καταδικάστηκε στη καταβολή των καθυστερημένων μισθωμάτων, παραπονούμενος ειδικότερα: **(α)** ότι είχε μερικώς εξοφλήσει τα μισθώματα που του αναλογούν, καταβάλλοντάς μετρητά «κάτω από το τραπέζι», ισχυρισμό που δηλώνει ότι θα αποδείξει με ένορκες βεβαιώσεις **(β)** ότι η αγωγή ήταν νομικά αόριστη και **(γ)** ότι κακώς κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή η απόφαση, παρότι δεν συνέτρεχαν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο. Οι υπό **(α)** και **(β)** ισχυρισμοί υποβλήθηκαν το πρώτον ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου.

Ο **Γ** άσκησε έφεση παραπονούμενος για τη παραδοχή της αγωγής σε βάρος του. Το σχετικό δικόγραφο ήταν μονοσέλιδο και ο δικηγόρος του ισχυριζόταν κατά λέξει ότι το «*Μονομελές Πρωτοδικείο Νάξου κακώς εκτίμησε τις αποδείξεις και πρέπει να εξαφανιστεί η απόφασή του, αφού δε κρατηθεί η υπόθεση, να απορριφθεί η αγωγή*».

Έφεση, τέλος, άσκησε και ο **Β**, παραπονούμενος για εσφαλμένη εφαρμογή του Νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων. Προς επίρρωση των λόγων έφεσής του, επικαλέστηκε έγγραφο της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Αμοργού, στο οποίο ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας βεβαιώνει ότι ύστερα από αυτοψία του δεν εντοπίστηκαν οι επικαλούμενες στην αγωγή φθορές στο μίσθιο.

Με τις προτάσεις του ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, ο **Ε** ισχυρίστηκε ότι οι λόγοι έφεσης που προβάλλει ο Α είναι απαράδεκτοι, η έφεση του Γ είναι αόριστη και η έφεση του Β, απαράδεκτη.

1° ερώτημα: Ποιο Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάσει τις παραπάνω εφέσεις;

2° ερώτημα: Είναι βάσιμες οι αντιρρήσεις του Ε;

3° ερώτημα: Ποια η αποδεικτική δύναμη του εγγράφου της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Αμοργού;

Έστω ότι το Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο απέρριψε τις εφέσεις ως αβάσιμες. Ο **Ε** επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του **Β**, με τίτλο την τελεσίδικη απόφαση του Δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, επιδίδοντάς του επιταγή για εκτέλεση για απαιτήσεις (κεφάλαιο, τόκοι, δικαστική δαπάνη, έξοδα εκτέλεσης) συνολικού ύψους 35.000 ευρώ. Στη συνέχεια, επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση στο δικαίωμα πλήρους κυριότητας του Β σε ένα αγροτεμάχιο στη Σαντορίνη, αξίας 60.000 ευρώ. Ο Β προσέρχεται στο δικηγορικό σας γραφείο και σας ενημερώνει ότι **(α)** έχει τραπεζικές καταθέσεις ύψους 40.000 ευρώ, **(β)** ο Ε έφταιγε κατά 80 % για τις φθορές στο μίσθιο, λόγω πλημμελούς συντήρησής του, ισχυρισμό που δεν προέβαλλε στη δίκη που προηγήθηκε, **(γ)** ότι διατηρεί αποζημιωτική απαίτηση κατά του Ε ύψους 2.000 ευρώ, λόγω καθυστέρησης στη παράδοση του μισθίου, για την οποία δεν έχει ασκήσει αγωγή ή εκδώσει διαταγή πληρωμής και **(δ)** ότι προσέφερε στον Ε 15.000 ευρώ για να «κλείσουν» την αντιδικία, αλλά ο Ε αρνήθηκε, γεγονότα που μπορεί να αποδείξει με μάρτυρες.

4° ερώτημα: Με ποιο ένδικο βοήθημα θα συμβουλευάτε τον Β να προστατευτεί, κατά ποιων πράξεων εκτέλεσης και εντός ποιας προθεσμίας θα στραφεί, ενώπιον ποίου Δικαστηρίου θα ασκηθεί και πώς θα διαρθρώνατε την άμυνα του; Εάν επίκειται πλειστηριασμός του ακινήτου, θα μπορούσε να προστατευτεί άμεσα ο Β;

5° ερώτημα: Εάν μετά την άσκηση του ένδικου βοηθήματος του 4^{ου} ερωτήματος, εντοπίσετε εσφαλμένο υπολογισμό των τόκων υπερημερίας που καλείται να καταβάλλει ο Β με την επιταγή για εκτέλεση, μπορείτε να πράξετε κάτι;